

Benjamin gaat mee naar Egypte

Genesis 43-44

Thema: Opkomen voor de ander

Doel

De kinderen ontdekken dat Juda opkomt voor Benjamin. Hij wil de straf dragen die Benjamin zal krijgen.

Toelichting

Juda offert zich op voor zijn broer Benjamin, wanneer die als dief wordt ontmaskerd.

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Juda houdt van zijn vader en Benjamin

Richtlijnen: Vertel aan de jongste kinderen eenvoudig het bijbelverhaal. Jakob wil Benjamin niet laten gaan. Hij is bang na Jozef ook hem kwijt te raken. Dan belooft Juda in alles voor hem te zullen zorgen.

De zilveren beker van Jozef wordt in Benjamins graanzak gevonden. Hij moet de gevangenis in. Juda biedt aan zijn plaats in te nemen, zodat Benjamin terug kan keren naar hun vader. Juda heeft nu bewezen hoeveel hij van zijn vader en Benjamin houdt. (Beperk je tot deze hoofdlijn)

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Juda bewijst zijn liefde

Richtlijnen: Als inleiding kun je vragen hoe je kunt opkomen voor elkaar. Als jouw vriend ruzie heeft, hoe help je hem dan? Als jouw zusje in gevaar is, wat doe jij dan?

Omdat de tweede reis naar Egypte een lang verhaal is, is het verstandig je tot de hoofdlijn te beperken. Juda heeft nog iets goed te maken. Hij kwam op het idee Jozef te verkopen als slaaf. Hij biedt zijn vader, die de laatste zoon van Rachel niet mee wil laten gaan, alles te doen om Benjamin veilig thuis te brengen. Wanneer Benjamin de drinkbeker van Jozef lijkt te hebben gestolen, moet Juda dat bewijzen. Hij zal in gevangenis in gaan voor zijn broer. Zover komt het niet, omdat Jozef dan genoeg weet. Juda's liefde is bewezen.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Juda offert zich uit liefde op

Richtlijnen: Als je van iemand houdt, geldt dat niet alleen als je samen plezier hebt, maar ook als die ander in de problemen zit. Ook dan moet je er voor hem zijn. Wat kan vriendschap jou kosten? En wat mag het jou kosten?

Juda heeft nog iets goed te maken naar zijn vader. Hij heeft Jozef immers laten verkopen. Nu biedt hij aan persoonlijk garant te staan voor Benjamin. Wanneer de drinkbeker van Jozef bij Benjamin wordt gevonden moet hij dat waarmaken. Hij wil de straf ondergaan voor zijn broer, zodat die vrij naar huis kan gaan.

Je kunt deze geschiedenis als christen niet lezen zonder aan Jezus te denken. Hij offerde zich op, droeg de straf en wij waren vrij. Mag liefde voor Hem jou iets kosten? Wat bijvoorbeeld?

Extra bijbelgedeelte: Johannes 15:9-17

(Jezus (nakomeling van Juda!) is het beste voorbeeld van iemand die zich opoffert voor zijn omgeving. Hij wil Gods liefde tonen en wil in onze plaats staan door de straf voor de zonde te ondergaan.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Algemene Inleiding

In feite is het één lang verhaal als het gaat om de tocht van Benjamin naar Egypte. Jozef had het heel duidelijk gemaakt aan de overige zonen van Jakob: zonder Benjamin geen graan. En ondanks het feit, dat vader Jakob zich tot het uiterste had verweerd, moet ook hij uiteindelijk tot de conclusie komen dat het beter is om Benjamin mee te laten gaan. De hongersnood duurde maar door en de nood was groot. Daarbij geeft hij ook een geschenk mee voor de machtige onderkoning van Egypte, bedoeld om hem gunstig te stemmen. Ondertussen staat Juda op als borg voor het leven van Benjamin. Zien wij hier iets van een voorafschaduw van Jezus, die borg staat voor het leven van al Gods kinderen? In ieder geval geeft het Jakob de ruimte om toe te geven en de reis kan beginnen.

Vervolgens brengt deze reis de broeders naar de tafel van de onderkoning. Dat hadden zij niet kunnen verwachten. En wat zij ook niet hadden kunnen denken: ze krijgen een plek aan zijn tafel overeenkomstig hun leeftijd. Wat weet deze onderkoning veel. En wat geeft deze onderkoning veel. Eigenlijk is het teveel en daarmee eigenlijk niet echt te vertrouwen... tenminste, als je zelf heel anders zou handelen. Maar deze onderkoning is niet uit op vernedering: Hij is uit op hereniging. En waar hij zijn broers – die hem verkocht hadden en in feite dus ook doodverklaard- nodigt aan zijn tafel, zien wij opnieuw een verwijzing naar Jezus, die immers ook ons uitnodigt aan zijn tafel, terwijl ook wij schuldig staan ... voor God. Ondertussen gaat het verhaal verder. De broers gaan, samen met Benjamin, terug naar huis. Maar dan gebeurt het ongelooflijke: tot hun grote verbijstering worden zij achterhaald door de soldaten van de onderkoning. Een zilveren beker blijkt gestolen te zijn. De beker wordt gevonden in de zak van Benjamin. Nu komt het erop aan. Wat zullen de broers doen? Zullen zij ook deze tweede zoon van Rachel laten vallen, zoals zij dat ooit deden met Jozef? Nee, want Juda blijft bij zijn belofte. Het is een belofte, die hem brengt tot een oprechte schuldbelijdenis en tot zijn aanbod om inderdaad borg te zijn voor de jongste zoon van Jakob. Juda is bereid om de straf en het lijden van zijn broer Benjamin te ondergaan. En opnieuw zien wij hier een sterke verwijzing naar Jezus. Want Hij heeft gedragen wat wij hadden verdiend. En wij mogen leven, in alle vrijheid, om Jezus' wil alleen.

Vers voor vers

Indeling hoofdstuk 43 en 44

- 43:1-10 De broers proberen Jakob ervan te overtuigen om Benjamin mee te geven op hun tweede reis naar Egypte.
- 43:11-14 Jakob stemt toe en geeft een geschenk mee om de machtige onderkoning van Egypte gunstig te stemmen
- 43:15-25 De broers worden ontvangen in het huis van de onderkoning en zelfs genodigd aan zijn tafel.
- 43:26-31 De onderkoning komt en heeft een vriendelijk gesprek met hen
- 43:32-34 Tijdens de maaltijd wordt Benjamin sterk bevoorrecht.
- 44, 1-4 Jozef laat zijn zilveren beker in de zak van Benjamin leggen.
- 44: 5-13 De beker wordt gevonden bij Benjamin.
Hierop scheuren de broers hun kleren als teken van boete en rouw en keren zij terug naar het huis van Jozef.
- 44:14-34 Het pleidooi van Juda: hij erkent volledig schuld, stelt zich op als borg, houdt zich daarmee aan zijn woord. Hij is bereid om de straf op zich te nemen in de plaats van Benjamin.
- 43:1 Er is nog steeds hongersnood. Dat blijft een vreemd gegeven. Waarom zou je hongersnood aantreffen in het Beloofde Land? Het kan niet anders, of God moet hier op één of andere manier de hand in hebben. Hier laat Hij het kwade toe, om het goede te bewerken: de hereniging van Jozef met zijn familie.
- 43:3 Juda is de woordvoerder van de broers en niet Ruben, terwijl Ruben toch de oudste was. Door Juda hier al als woordvoerder op te voeren, bereidt de schrijver ons voor op de grote redevoering, die Juda in de tweede helft van hoofdstuk 44 zal houden.
- 43:16 De schuldbelijdenis van Juda: God heeft de misdaad van uw dienaren aan het licht gebracht. Bij deze misdaad zou je – oppervlakkig gezien- kunnen denken aan een verwijzing naar de zilveren beker. De diepere laag is hier, dat God inderdaad de misdaad aan het licht brengt: het vergrijp dat de broers gepleegd hebben toen zij Jozef in de put wierpen, als slaaf verkochten, en dood verklaarden bij zijn vader. Juda is veranderd sinds de dagen, waarin dat allemaal gebeurde. Het is waar Jozef in feite op heeft gewacht.
- 43:18 De broers voelen zich aan alle kanten in het nauw gebracht en bedreigd, juist ook op het moment dat zij als goede vrienden worden ontvangen. Deze angst groeit alleen maar en wordt alleen maar meer na de ontdekking van de zilveren beker in de zak van Benjamin, (H.44,13).
- 43:28 De broers buigen diep voor Jozef. En terwijl de broers het allemaal nog niet in de gaten hebben, ziet Jozef hier een vervulling van zijn droom.
- 43:34 Tegenover de ontdekking van de zilveren beker straks, zien wij hier een enorme bevoorrechtiging van Benjamin. Jozef stelt alles in het werk om zijn verontwaardiging straks zo groot mogelijk te kunnen laten zijn. De broers moeten het onrecht zien en moeten ook snappen, waarom Benjamin door de onderkoning zal worden gestraft.
- 44:13vv De houding van de broers spreekt boekdelen. Zij scheuren hun kleren als teken van boete en rouw. In deze nederige houding keren zij terug naar de onderkoning. En opnieuw is het Juda, die hier het woord neemt. In een grote toespraak biedt hij aan, dat niet alleen Benjamin, maar alle broers nu slaaf zullen worden. Vervolgens wijst hij op het verdriet van vader Jakob. Hij had Jozef immers al verloren, omdat hij hem dood waande. Zou hij nu opnieuw een kind van Rachel moeten verliezen? Juda eindigt zijn relaas dan ook met de belofte, die hij aan zijn vader had gedaan. Hij zou borg staan voor Benjamin en biedt zich nu aan als slaaf van Jozef.

Vragen

1. Wat had jij gedaan als jij Jakob was: had je Benjamin meegegeven om op reis te gaan, of niet? Waarom wel/niet?
2. Juda stelt zich op als woordvoerder van de broers, wil borg staan voor Benjamin en belijdt schuld tegenover Jozef...
Kun je hier zeggen: God verandert mensen?
3. God verandert mensen..., hoe deed Hij dat bij jou? Of ben jij nog niet veranderd en moet er nog wat gebeuren?
Wat zou dat moeten zijn?

Auteur: GD

Liederen

Psalm 81: 1 -4

Lied 166a

Lied 166b

Lied 899

Zou voor de Heer iets te wonderlijk zijn?

Heer, U kent mij als geen ander

Waar komt mijn hulp vandaan?

Ik kijk omhoog naar de bergen

We are marching

(=Gezang 403 LvdK)

Hemelhoog 455

Hemelhoog 50

Hemelhoog 40

Op Toonhoogte 517

Youth for Christbundel 187

Auteur: PZ

Juda houdt van zijn vader en Benjamin

Dit verhaal kunt u vertellen als een zogenaamd 'Mee-Speel-Verhaal'.

De kinderen kunnen tijdens de vertelling meespelen door middel van het nazeggen van bepaalde woorden of zinnen. Deze staan cursief gedrukt.

U zegt het eerst, de kinderen zeggen het na.

Ook kunnen ze bepaalde emoties uitbeelden, of geluiden maken. Ook dit staat cursief gedrukt. Doe zelf mee, doe het voor.

U kunt er voor kiezen om dit alle kinderen te laten doen, of tijdens het vertellen een kind aan te wijzen die dit doet. Ook kunt u kinderen tijdens het vertellen mee laten spelen door iets uit te beelden.

Als ze dan iets moeten doen of zeggen kunt u dit fluisterend aan hen vertellen.

Speel zelf ook mee.

Spreek van tevoren af, dat als u uw hand als stopteken omhoogsteekt, de kinderen stil zijn.

De kinderen blijven gewoon op hun plek zitten tijdens het vertellen, tenzij er kinderen iets uit moeten beelden waarbij ze moeten lopen.

Zelf kunt u het verhaal beeldend vertellen.

Kom van uw stoel, loop rond, of maak bepaalde bewegingen die van toepassing zijn.

De kinderen kunnen zowel voor de broers, als voor de knechten spelen.

Je kunt er ook voor kiezen om de groep in tweeën te verdelen: één groep is de broers, de andere de knechten.

Laat één kind Jakob zijn, laat een ander kind Juda zijn en weer een ander Jozef.

Inleiding

Kom even terug op het verhaal van vorige week.

Laat eventueel platen uit de kinderbijbel hierover zien.

Stel er vragen over en kijk wat de kinderen er nog van weten.

(o.a. De broers weten niet dat Jozef de onderkoning is, Simeon blijft in Egypte achter, het geld wat ze betaald hebben lag boven in hun zakken met graan, ze kunnen alleen terug naar Egypte om graan te kopen als ze Benjamin meenemen.)

Bijbelverhaal:

Vader Jakob zit voor zijn tent en schudt zijn hoofd (*laat het kind het hoofd schudden*)

'Nee, zegt Jakob, *'Nee, nee, en nog eens nee.'*

'Benjamin mag niet mee naar Egypte! Straks raak ik hem ook nog kwijt, net als Jozef. *'Nee, nee, en nog eens nee.'*

'Maar vader', zegt Juda. 'We kunnen alleen terug naar Egypte om graan te kopen als Benjamin meegaat. Dat heeft die strenge onderkoning gezegd. En we móeten terug. *We moeten écht weer terug.* Het graan raakt op en iedereen krijgt weer honger.'

'Ja, we hebben allemaal honger', zeggen de broers, *'Allemaal honger.'*

'Luister, vader', zegt Juda. 'Ik zal voor Benjamin zorgen. Ik zal heel goed op hem passen. Ik zal er voor zorgen dat er niets met hem gebeurt. *Echt waar, echt waar. Ik zorg voor hem.'*

'Oké', zegt vader Jakob, *'Oké, het is goed.* Ga dan maar naar Egypte, maar neem cadeautjes mee voor die strenge onderkoning en ook het geld dat jullie vorige keer bovenin jullie zakken met graan lag.'

En daar gaan de broers, op hun ezels op weg naar Egypte. (*laat de kinderen met hun voeten de voetstappen van de ezels nadoen*)

Als ze in Egypte zijn worden ze naar de onderkoning gebracht.

Als ze binnenkomen buigen de broers diep voor de onderkoning. (*laat de kinderen buigen*)

Jozef ziet meteen dat Benjamin er ook bij is. Wat is hij blij! Maar hij laat het niet merken.

Jozef zegt tegen zijn knecht: 'Vanmiddag zullen deze mannen bij mij thuis eten, neem ze mee naar mijn huis en maak een feestmaal klaar. *Neem ze maar mee.'*

'Kom mee.', zegt de knecht, *'Kom mee.'*

De broers kijken bang. (*laat de kinderen bang kijken*)
Waar worden ze naar toegebracht?

Als ze zien dat ze naar het paleis van de onderkoning worden gebracht worden ze nog banger! (*laat de kinderen nog banger kijken*)
Wat gaat er met hen gebeuren?

Is dit omdat het geld in hun zakken met graan zat?

De broers zeggen tegen de knecht: 'Hier is het geld dat we in onze zakken hebben gevonden. We weten niet hoe het daarin gekomen is. *Hier is het geld terug, hier is het geld terug.'*

'Ik weet nergens van', zegt de knecht. *'Het graan is betaald. Het geld hoef ik niet.'*

Dan wordt Simeon bij hen gebracht.

Wat zijn de broers blij! (*laat de kinderen blij kijken*)
Hoera! Simeon is weer vrij, hij is weer bij hen.

Ze worden naar de eetzaal gebracht. Daar is de onderkoning ook.

De broers weten nog steeds niet dat Jozef de onderkoning is.

De broers buigen diep voor hem. (*laat de kinderen buigen*)

Jozef vraagt: 'Hoe is het met jullie oude vader? *Leeft hij nog?'*

De broers zeggen: *'Ja, hij leeft nog en hij is goed gezond.'*
Dan gaan ze aan tafel. De knechten zeggen waar ze moeten gaan zitten: *'Jij hier, jij hier, en jij hier.'*
Ze worden precies op volgorde gezet van de oudste naar de jongste!
Ze krijgen allemaal heerlijk eten.
Het smaakt heerlijk. *'Mmm, mmm, lekker!'*
Benjamin krijgt wel vijf keer zoveel meer dan de andere broers!
Maar niemand is er boos over en niemand is jaloers.

Jozef wil zeker weten of de broers niet meer jaloers zijn en bedenkt een plan.
'Vul hun zakken met graan', fluistert Jozef tegen zijn knecht, 'Leg het geld dat ze betaald hebben er bovenop én leg in de zak van de jongste mijn zilveren beker. Maar sst, tegen niemand zeggen. *Sst, sst.'*

De volgende dag gaan de broers weer naar huis.
Ze zijn blij, ze lachen. *(laat de kinderen blij kijken en lachen)*
Alles is goed gegaan. Ze kunnen weer naar huis, met Benjamin.
Daar gaan ze op hun ezels. *(laat de kinderen met hun voeten de voetstappen van de ezels nadoen)*
Maar als ze een eindje op weg zijn horen ze paarden aan komen. *(Laat de kinderen met hun tong klakken)*
En ze horen geroep: *'Ho, stop, ho, stop!'* Het zijn de knechten van de onderkoning. *'Ho, stop, ho, stop!'* roepen ze.
De knechten kijken heel boos. *(laat de kinderen boos kijken)*
Waarom hebben jullie de zilveren beker van de onderkoning gestolen? *Jullie zijn dieven, dieven, dieven!'*
De broers kijken heel verbaasd *(laat de kinderen verbaasd kijken)*
Ze zeggen: *'Wat, wat? Wij hebben niet gestolen!'*
Dan stapt Juda naar voren. *(laat het kind naar voren stappen)*
Als u de zilveren beker van de onderkoning in onze zakken vindt, dan mag u hem straffen en zal hij uw slaaf zijn.'
De knecht begint de zakken van de broers open te maken en te bekijken *(laat de kinderen deze gebaren maken)*
Ze kijken in de zak van Ruben: *'Nee, niets te vinden.'*
In de zak van Simeon: *'Nee, niets te vinden.'*
In de zak van Juda: *'Nee, niets te vinden.'*
Ze bekijken alle zakken en komen als laatste bij de zak van Benjamin.
En wat zit er in de zak van Benjamin? De zilveren beker. *'Jij bent de dief!'*, zegt de knecht. *'Jij moet mee!'*
Wat schrikken de broers *(laat de kinderen verschrikt kijken)*
Ze weten zeker dat Benjamin dit niet gedaan heeft.
Nu moet hij mee naar die strenge onderkoning en wordt hij gestraft!
Maar ze laten Benjamin niet alleen en gaan allemaal mee terug.
Wat zijn ze verdrietig. *(laat de kinderen verdrietig kijken)*

Als ze in het paleis van de onderkoning komen buigen ze diep voor hem. *(laat de kinderen buigen)*
Jozef doet net of hij heel boos is. *(laat het kind boos kijken)*
Jozef zegt: 'Benjamin moet hier blijven. Hij is mijn slaaf. Jullie kunnen weer naar huis gaan.
Maar dan stapt Juda naar voren. *(laat het kind naar voren stappen)*
'Meneer de onderkoning', zegt Juda. 'Benjamin kan niet hier in Egypte blijven. Hij móet terug naar onze oude vader Jakob. *Hij moet echt terug.* Als hij niet terugkomt zal onze vader sterven van verdriet. Laat mij maar hier in Egypte blijven. Straf mij maar in de plaats van Benjamin. Laat Benjamin alstublieft vrij, *laat hem vrij* en maak mij maar uw slaaf. *Ik word uw slaaf.'*

Wat houdt Juda veel van Benjamin, wat houdt hij veel van zijn oude vader Jakob.
Juda wil de straf dragen die ze aan Benjamin willen geven.
Jozef ziet dat zijn broers echt veranderd zijn.

Hoe het verhaal verder gaat horen jullie de volgende keer.

Afsluiting

Laat een plaat zien van het verhaal.
Dank samen met de kinderen dat Juda zoveel van Benjamin en zijn vader houdt.
Dank de Here God dat Jezus zoveel van ons houdt.

Auteur: EZD

Juda bewijst zijn liefde

Inleiding

Heb jij kleine broertjes en zusjes? Zorg jij goed voor hen? Kom je wel eens voor hen op als er ruzie is op het schoolplein of in de buurt? Of ben jij juist de kleine broer of zus? Haal jij je oudere broer of zus er wel eens bij om jou te helpen? Vaak wordt er een grote broer of zus bijgehaald als er onenigheid is. Die kan je dan helpen. Die steunt je, dat is familie. Je voelt je zekerder met een broer of zus in de buurt. Zij zullen je beschermen.

Jozef had vroeger niet zo'n goed band met zijn grote broers. Zij zorgden niet voor hem, maar hadden een hekel aan hem en zijn dromen. Ze hebben Jozef zelfs in een put gegooid en later verkocht aan een karavaan. Zijn de broers nu veranderd? Zullen ze nu wel voor hun kleine broer Benjamin zorgen? Jozef zal ze testen.

Bijbelverhaal

'Vader, u moet ons echt laten gaan' Ruben zucht en kijkt zijn vader met ongeruste ogen aan. 'Er is haast niets meer te eten. De kinderen in de familie gaan met honger naar bed en huilen de hele nacht, omdat ze een lege maag hebben' Vader Jakob schudt zijn hoofd. 'Dat vind ik heel erg om te horen, maar jullie kunnen echt niet teruggaan naar Egypte om koren te kopen. De onderkoning zal jullie alleen ontvangen als Benjamin meegaat, en dat gaat niet gebeuren' Juda blijft de dagen erna aandringen: 'Vader het moet!' Na een aantal dagen ziet Jakob in dat er geen andere keus is. Juda zegt: 'Vader, als oudere broer sta ik borg voor Benjamin. Ik zal voor hem zorgen en hem beschermen met mijn leven. Ik breng hem veilig bij u terug' Een paar uur later staat de karavaan klaar. De ezels zijn bekapt met geld om koren te kopen en met geschenken om aan de onderkoning te geven, in ruil voor graan. Jakob kijkt zijn zoons na met tranen in zijn ogen. Benjamin gaat ook mee. Jakob heeft er verdriet van, maar hij heeft geen keus. God zal met hen meegaan. En als God het wil zullen zijn zoons veilig terugkeren met koren.

Na een lange reis komen de broers aan in Egypte. Ze worden naar het paleis van Jozef gebracht. Daar vertellen de broers meteen aan de hofmeester dat ze het geld dat de vorige keer nog in hun graanzakken bleek te zitten weer hebben meegenomen en nog extra geld om nieuw koren te kopen. De hofmeester zegt dat het in orde is; het geld van de vorige keer kunnen ze houden. Ze worden naar een mooie eetzaal gebracht. Daar wacht Jozef op hen. Hun broer Simeon die in Egypte moest achterblijven zit ook al aan de tafel te wachten. De broers komen binnen en buigen zich diep voor Jozef neer. Jozef bestookt ze met vragen. 'Hoe gaat het met jullie oude vader? Leeft hij nog? En is hij gezond?' De broers zeggen dat dat zo is. Als Jozef dan naar Benjamin kijkt, zijn kleine broer, kan hij zijn tranen niet in houden. Hij houdt zijn handen voor zijn ogen en vlucht de kamer uit. Jozef huilt, hij is zo blij om zijn broertje te zien na al die jaren. Maar hij wil nog niet aan zijn broers laten merken wie hij echt is. Jozef wast zijn gezicht en zet weer zijn strenge blik op. Hij komt terug de eetzaal binnen. De broers zijn wel wat ongerust. zhand zijn? Straks worden ze allemaal nog in de gevangenis gegooid.

Jozef laat de broers aan tafel plaatsnemen, hij wijst hun hun plaats aan. Hij zet ze weg van de oudste aan de ene kant tot de jongste aan de andere kant van de tafel. De broers kijken elkaar verbaasd aan. Hoe kan de onderkoning weten hoe oud ze zijn? Ze krijgen allemaal heerlijke gerechten te eten. Maar Benjamin krijgt vijf keer zoveel te eten als de andere broers.

Nu komt het erop aan. Jozef gaat testen of zijn broers echt veranderd zijn. Jozef geeft zijn hofmeester opdracht

—————>
lees verder op de volgende bladzijde

om hun zakken met graan te vullen, de geldbuidels er weer bovenop te leggen en in de zak van Benjamin een zilveren beker, die van de onderkoning zelf is, te verstoppen.

De volgende morgen staan de broers klaar om te vertrekken. Ze bedanken de onderkoning uitgebreid en gaan op weg naar huis. Ze zijn nog maar een paar kilometer op weg, als ze ingehaald worden door de hofmeester en een troep soldaten.

'Halt', roept de hofmeester.

'We moeten jullie gevangennemen'

'Gevangennemen?' roepen de broers verschrikt 'Waarom dan?' De hofmeester klinkt boos: 'Eén van jullie heeft de zilveren drinkbeker van de onderkoning gestolen' De broers beginnen door elkaar heen te roepen: 'Dat zouden we nooit doen, controleer onze zakken maar en als u de beker vindt dan moet diegene uw slaaf maar worden' 'Dat is een goed plan' zegt de hofmeester. 'Degene bij wie de beker wordt gevonden wordt onze slaaf en de rest kan vrijuit gaan'

De soldaten beginnen met het openmaken van de zakken graan, ze graaien door het graan heen. Ze beginnen met de zak van de oudste broer en zo naar de jongste. Bij iedere zak waarin niets wordt gevonden slaken de broers een zucht van opluchting. Tot een soldaat in de zak van Benjamin voelt. Zijn hand komt tevoorschijn, met daarin de zilveren beker. Alle broers beginnen te schreeuwen en huilen van schrik. Dit kan toch zeker niet? Dat zou Benjamin nooit doen, iets stelen. Ze scheuren hun kleren van verdriet.

Ze laden alle spullen weer op de ezels en gaan terug naar het paleis van de onderkoning.

Jozef staat al op hen te wachten. Hij ziet er streng uit. 'Hoe konden jullie dat nu doen, mijn beker stelen, terwijl jullie weten hoeveel macht ik heb? Degene die gestolen heeft, Benjamin, moet nu voor straf als slaaf bij mij blijven. De rest van jullie kan teruggaan naar huis. De broers kijken elkaar aan. Dat mag niet gebeuren. Juda stapt naar voren. Hij buigt voor Jozef neer. 'Ik kan niet zonder Benjamin naar huis gaan. Ik heb mijn vader beloofd om Benjamin te beschermen. Als het moet met mijn leven. Dus laat mij maar hier blijven als uw slaaf en laat Benjamin naar huis gaan. Als Benjamin niet thuiskomt zal mijn vader nog sterven van verdriet. Hij heeft al een zoon verloren van wie hij heel veel hield. Ik kan het verdriet van mijn vader niet nog een keer aanzien.

Laat Benjamin vrij en neem mij gevangen'

Afsluiting

Juda is niet meer de broer die hij eerst was voor Jozef. Juda laat zien dat hij veranderd is.

De liefde van Juda voor zijn broertje is groot. Hij wil zijn leven geven voor dat van zijn broertje Benjamin. Wij kennen ook iemand zijn leven overhad voor ons, Jezus. Hij stierf aan het kruis voor onze zonden. Zonder Jezus maken wij geen kans. Iedere keer gaan we allemaal weer de fout in en doen we verkeerde dingen. Maar Jezus zegt: 'Kom maar bij Mij. Ik zal jouw zonden afwassen met mijn bloed' Hoe bijzonder is dat!

Auteur: MME

Juda offert zich uit liefde op

Bijbelverhaal

We gaan verder met het bijzondere verhaal van Jakobs familie.

De zakken met koren die Jakobs zonen hebben opgehaald zijn zo goed als leeg. Het land is extreem droog. Er groeit geen koren. Nog steeds niet. De broers voelen zich niet op hun gemak als Jakob opdracht geeft om nog een keer naar Egypte te reizen. De Egyptische onderkoning was heel duidelijk geweest; 'Jullie mogen terugkomen, maar dan wel met je jongste broer'. Vader Jakob moet nu de beslissing nemen. Als Benjamin mee mag, is er een kans dat ze straks weer voedsel hebben voor de hele familie. Vader Jakob moppert. Ze hadden niet moeten vertellen dat er nog een jonger broertje thuis was. Hij moet er niet aan denken dat ook deze zoon van zijn lieve gestorven vrouw Rachel wat kan overkomen. Dat wil hij niet meemaken. Dat kan hij niet aan.

'Het kon niet anders', zeggen de broers, 'die man vroeg alles van onze familie, we moesten hem wel de waarheid vertellen, hij maakte ons uit voor spionnen. Wij konden toch serieus niet weten dat die man Benjamin in het écht wilde zien.

Juda doet een stap naar voren en laat zichzelf van een mooie kant zien. Hij respecteert zijn vaders woorden, maar zegt met overtuiging: 'Pa, als we in leven willen blijven, móeten we wel gaan, we hebben geen keus. Stuur Benjamin met mij mee. Ik beloof dat ik persoonlijk garant sta voor hem. Ik neem de verantwoording voor zijn leven. Vader Jakob gaat overstag. Ze mogen gaan, met Benjamin, met geschenken voor die man in Egypte. Plus een dubbel bedrag aan geld. Ze hadden immers de vorige keer het door hen betaalde geld teruggevonden in hun zakken. Zo gaan ze op reis naar Egypte, naar Jozef, zonder dat ze het weten. Ze herkennen hem niet, hij heeft een Egyptisch kapsel, is geschoren, gebruikt make-up. Waarschijnlijk spreekt hij in een andere taal en gebruiken ze een tolk. Maar Jozef herkent hen wel. Als hij Benjamin ziet, geeft hij de hoofdbediende van zijn huishouding opdracht om ze naar zijn huis te brengen en een maaltijd klaar te maken. De broers weten niet wat ze ervan moeten denken. Waar worden ze naar toe gebracht? Komen ze ook in de gevangenis terecht? Zo snel mogelijk spelen ze open kaart. Ze vertellen aan de huisbestuurder dat ze hier voor de tweede keer zijn en dat ze de vorige keer het geld in hun reiszakken teruggevonden hadden. Er was blijkbaar iets fout gegaan. 'Maar', zeggen ze, 'we hebben het nu weer bij ons'. De huisbestuurder reageert heel rustig: 'wees niet bang, het zal een cadeautje van uw God geweest zijn. Onze administratie klopt. Wij hebben gewoon geld gekregen. Het is in orde. De broers zijn niet helemaal op hun gemak. Wat een vreemde situatie. Er komen overal vandaan mensen koren kopen in Egypte en uitgerekend zij worden uitgenodigd in het huis van de onderkoning. Dát vertrouwen ze niet. Ze zijn achterdochtig. En vinden het heel spannend wat er gebeuren gaat. Eerst wordt Simeon uit de gevangenis gehaald. En er wordt water geregeld, zodat ze zich kunnen opfrissen. De ezels worden in de stallen verzorgd.

Met z'n elven moeten ze nu wachten op de onderkoning. Als hij komt, brengen ze de meegebrachte cadeaus Jozefs huis binnen en buigen voor hem. Jozef is erg geïnteresseerd in hun familie. 'Hoe is het met uw oude vader? Leeft hij nog?' 'Ja zeker, onze vader leeft nog. Het gaat goed met hem'. Ze knielen weer en buigen diep. Jozef ziet Benjamin, zijn jongste broertje, de zoon van zijn moeder en vraagt: 'Is dit jullie jongste broer, over wie jullie hebben verteld?' Het raakt Jozef. Na 22 jaar ziet hij zijn broertje terug. Hij kan nog net uitspreken: 'Genade van God voor jou, mijn zoon' en dan vlucht hij naar een andere ruimte omdat hij zo emotioneel wordt. Dat mogen de broers nog niet zien. Jozef vertelt nog niet wie hij is. Hij wil eerst weten of de broers veranderd zijn na zoveel jaren. Hij wil hen testen. Als hij de sporen van de tranen heeft afgewassen, geeft hij opdracht om het eten op te dienen. De broers worden aan tafel uitgenodigd voor een feestmaaltijd. Hij zet ze op volgorde van leeftijd. De broers zijn heel verbaasd. Hoe kan die man dat weten? Het eten wordt binnengebracht, eerst naar de tafel van Jozef, die als onderkoning altijd een eigen privé tafel heeft. Dan naar de tafel van de broers, die tegenover hem zitten. En Benjamin krijgt vijf keer zoveel. Het eten smaakt. De sfeer is goed. Er is voldoende wijn. De angst verdwijnt langzaam. Na lange tijd eten de twaalf zonen van Jakob samen in één ruimte. Alleen weten de broers dat zelf nog niet. Dat houdt Jozef nog even zo. Er moet eerst wat worden opgeruimd en uitgepraat. Daar heeft Jozef een plan voor bedacht en dat wordt nu uitgewerkt. De huisbestuurder krijgt opdracht om de zakken van de broers te vullen met voedsel, zoveel als de ezels kunnen dragen en weer wordt in elke zak het aankoopbedrag teruggelegd. In de zak van Benjamin wordt ook nog de zilveren beker van de onderkoning gestopt. Precies zoals Jozef wilde.

De volgende morgen halen de broers opgelucht adem over de goede afloop. Die onderkoning was zo beroerd nog niet. Ontspannen gaan ze richting Kanaän. Maar dat duurt niet lang. Ze worden ingehaald door de huisbestuurder. 'De beker van de kóning is gestolen', roept hij hen toe. 'Is dat jullie dank voor zijn vriendelijke ontvangst?' Verontwaardigd reageren de broers; 'Geen sprake van, waarom zouden we dat doen? Wij zijn eerlijke mensen, wij hebben toch het geld van de vorige keer ook weer meegebracht. De broers zijn heel zeker van hun zaak. Ze durven grote woorden te gebruiken. Ze beloven dat degene bij wie de beker gevonden wordt, gedood mag worden. Nou, dat hoeft niet zo nodig, de huismeester spreekt af dat diegene slaaf wordt in Egypte en de rest zal onschuldig zijn. Haastig zoekt hij de zakken na. Weer van de oudste tot de jongste. Grote schrik als bij Benjamin de beker gevonden wordt. Ze zijn helemaal verslagen. Ze scheuren hun kleren van verdriet. Niemand denkt eraan om Benjamin alleen mee te laten gaan met de huisbestuurder. Niemand die denkt; Weet ik hoe die

→
lees verder op de volgende bladzijde

beker in die zak terecht komt. Dat is zijn zaak. Hij moet zichzelf maar redden. Wij willen naar huis. Alle tien de broers gaan mee terug naar de onderkoning. Jozef ziet ze komen. Fijn dat ze allemaal terugkomen. Juda voorop! Het maakt hem blij. Toch maakt hij zich nog niet bekend. Hij wil horen wat ze te zeggen hebben.

Hij wacht hen op. Ze knielen voor hem neer. Nors vraagt hij of dit hun antwoord is op zijn vriendelijkheid. Wat doet de hele groep eigenlijk hier? Wegwezen! Alleen die broer van jullie blijft. Is dat duidelijk? Nu wordt het voor Juda tijd om naar voren te stappen en te doen wat hij beloofd heeft. Een groots moment! Juda zegt dat ze allemaal bereid zijn slaaf te worden. Hij ziet dat dit hen overkomt om iets uit het verleden. Ze hebben leugens verteld, hun broer verkocht. Jaren gezweven. Net of er niets gebeurd was. Juda voelt: dit is God. We krijgen wat we hebben verdiend. Maar de onderkoning wil er niet van horen. 'Nee, alleen Benjamin blijft hier'.

Dan gaat Juda nog een stapje naar voren en zegt verdrietig: 'Och mijnheer, mag ik nog wat zeggen. U weet dat wij een oude vader hebben. Die houdt zoveel van Benjamin, omdat hij de zoon is van zijn overleden vrouw. Benjamin had nog een broer, maar die is er niet meer. Wij kregen Benjamin eigenlijk niet mee naar Egypte. Onze vader zal sterven van verdriet als hij ook deze jongen kwijtraakt. Omdat ik beloofd heb dat ik voor Benjamin zal zorgen, kregen we toestemming. Laat Benjamin alstublieft naar onze vader terug mogen gaan. Ik bied mezelf als slaaf aan. Mag ik in zijn plaats. Ik kan niet teruggaan en het verdriet van mijn vader aanzien.

Wat een verandering in het leven van Juda. Wat is hij een mooi mens geworden. Gods werk is dat. Wat een verschil met de Juda die zijn broer jaren geleden verkocht aan mensenhandelaren. Die het huilen van Jozef gewoon negeerde. Juda is geslaagd voor de test. Jozef weet genoeg. Hij huilt.

Gespreksvragen

1. Er is veel genade van God te horen in dit verhaal. Noem het met elkaar op. Wie ontvangen genade en wanneer? (dan heb je meteen dankpunten voor jullie gezamenlijk gebed)
2. a. Bijzonder vind ik D&T we in dit verhaal van de broers vooral horen wat Juda zegt. Blijkbaar moet daar de aandacht naar toe. Heb je enig idee waarom?
b. Wat vind je van Juda? (Gen 44: 18-33) Hoever ga jij in je vriendschappen. Kan jouw broer of zus op je rekenen?
3. Dat mooie van Juda is nog meer bijzonder als je ook gelezen hebt hoe hij eerder in het leven stond. Zoek het maar op in Gen.37:26,27. Gen. 38 1,2. 15-18. 24-26. Niet om te wijzen met je vinger, maar het maakt het wonder groter.
4. Deze sticker zouden wij kunnen dragen. Om te laten zien: In mijn leven blijft er altijd werk in uitvoering. God is nog (lang) niet klaar met mij. Ik moet nog veel opruimen, afleren en aanleren. Kijk je ook zo naar je klasgenoten, familie en gemeenteleden. Zou dat verschil maken in hoe je met elkaar om gaat?

5. Vers 16 leert ons nog iets belangrijks: De broers ervaren de hele situatie als een teken van God om wat er vroeger gebeurd is en nooit is opgeruimd. Hoe denk jij daarover? Wat leer je hiervan?

Auteur: RE